

HISTORIE ROTTERDAMSE DEELGEMEENTEN

Deel 2:

Hoe begon het ook alweer?

Het Rotterdamse bestuurlijke bestel van gedecentraliseerd bestuur dateert van 1947. Toen de gemeenteraad de 'Verordening op de Wijkraden in de gemeente Rotterdam' vaststelde op 8 mei. Maar waarom? En wat was de doelstelling? Daarover gaat dit deel : Eerste fase: wijkraden

Eerste fase: wijkraden.

In de periode vlak na de Tweede Wereldoorlog had het gemeentebestuur zich ten doel gesteld de burgers meer te betrekken bij het bestuur van de stad. Er moesten regels komen "volgens welke ons College in staat zal zijn, in daarvoor ... in aanmerking komende delen der stad, de burgerij te doen deelnemen aan de voorbereiding van aangelegenheden, waarbij wijken betrokken zijn". Daartoe werd op 8 mei 1947 door de gemeenteraad de 'Verordening op de Wijkraden in de gemeente Rotterdam' vastgesteld (Verzameling 1947, nr. 55). Voor elk deel van de stad dat daarvoor, hetzij door ligging, hetzij door karakter, in aanmerking zou komen, zou door de raad een wijkraad kunnen worden ingesteld. De leden van de verschillende wijkraden werden door het college benoemd, waarbij de kerkelijke, politieke en maatschappelijk schakering van de bevolking van de desbetreffende wijk zoveel mogelijk werd gevolgd. De wijkraden hadden tot taak om de gemeenteraad en het college te adviseren.

In 1947 werden er wijkraden ingesteld in Hoek van Holland, Pernis, Hoogvliet, Heijplaat, Overschie en IJsselmonde. Het daaropvolgende jaar kreeg de wijk Hillegersberg-Schiebroek een wijkraad, in 1949 Kralingen en Kralingseveer en in 1952 werden er wijkraden benoemd voor zowel Oud-Charlois als Nieuw-Charlois (welke in 1965 overigens werden samengevoegd).

Doelstelling van het decentralisatieproces in deze fase was uitdrukkelijk de bevordering van de participatie van de bewoners. Voor de begrenzing van de wijkraadsgebieden werd vooral aangesloten bij historisch gegroeide situaties. Gelet op hun taak kan niet gesproken worden van enige vorm van autonomie. Weliswaar konden wijkraden over alles adviseren, mits het maar met hun wijk te maken had, maar anderzijds waren de diensten en het gemeentebestuur niet gehouden dit advies te volgen. Overigens moesten vooral de diensten wennen aan het feit dat ook het decentrale niveau nu een zekere invloed kon hebben. De ambtelijke ondersteuning van de wijkraden was overigens minimaal en werd verzorgd vanuit de gemeente zelf.

Dat blijkt onder meer uit een brief van 28 september 1949 van de gemeentesecretaris aan de hoofden van dienst, waarin deze schrijft: "*Naar is gebleken komt het bij herhalingvoor, dat door ambtelijke instanties aan de wijkraden gerichte stukken tengevolge van onjuiste of onvolledige adressering niet dan wel niet tijdig ter bestemde plaatse worden ontvangen*".